

Трагедія на Ковельщині: уламки зенітної ракети, яка збила ворожі безпілотики, впали на житловий будинок

с.8

Середа 27 липня 2022 року
№29 (16 773) Ціна 9 грн

Газета
ВОЛИНЬ
НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Все для фронту, все для перемоги!

«Неймовірно, але кошти на військові аптечки переказують... самі воїни»

Спостереженням про волонтерство бійців поділилася з нашою редакцією директорка благодійного фонду «З Богом у серці» Марія Бадалян. Як добродійниця зі стажем, вона розповіла, хто допомагає найчастіше

■ Спеціальний репортаж

Фото із сайту static.ukrinform.com.

ЗСУ

З КОЖНИМ ДНЕМ БЛИЖЧЕ ДО ПЕРЕМОГИ

Мир необхідно здобувати (Латинське прислів'я).

Понад 50 козаків із села Нуйно стали на захист України

Як тільки почалася повномасштабна війна, всі чоловіки з цього населеного пункту Камінь-Каширщини, які були на заробітках за кордоном, повернулися додому. Ніхто не ховався від мобілізації, і нині 49 мешканців села перебувають безпосередньо у зоні бойових дій, ще 8 служать в теробороні

Читайте на с. 8, 4-5

Фото БФ «З Богом у серці».

Аптечки вже оцінили «холоднорівці».

Олена КАЛЕНЮК

«КОЛИ ВЕЛИКА БІДА, ГОЛОВНЕ — ВСТИГНУТИ»

Хоч фонд «З Богом у серці» на Волині й в Україні знають як такий, що підтримує невиліковних дітей з онкохворобами, у час війни він почав опікуватися ще й військовими. Керівниця Марія Бадалян зауважує, що це сталося само собою, бо серед колег-волонтерів були ветерани АТО:

– 24 лютого деякі колеги склали рюкзаки й поїхали в зону бойових дій. Спочатку ми допомагали їм, як друзі. Потім усе стало масштабніше, бо, наприклад, партнери з-за кордону почали спрямовувати нам зібрану гуманітарну допомогу. Казали: «Ми вже вас знаємо й довіряємо вам».

До прикладу, Марія Бадалян досі чудується вчинком канадської сім'ї, яка мало того, що збрала з сусідами допомогу в перші дні війни, то ще й доставила її до кордону з Польщею (глава родини віз особисто усе літаком, «щоб не згубилося»). Основна і єдина ниточка зв'язку цієї сім'ї з Україною — це усиновлений хлопчик із ДЦП.

Закінчення на с. 6

■ Побачення з Волинню

Фото Аліни ВІТІНСЬКОЇ.

« Окружність стовбура дерева на півметровій висоті становить 6,65 метра. »

Щоб обійняти старішого дуба в Рудці-Червинській, треба 6 дорослих чоловіків

Федось Приходько, Сергій Приходько і Валентин Зицик міряють діаметр дерева руками.

Розповідь про це — на с. 3

Резонанс

«Я зараз прошу річ, яку б ніколи не хотіла просити. Я прошу у вас зброю!»

Вперше в історії американського парламенту перед його членами виступила дружина лідера іншої держави — українка Олена Зеленська. І її промова в Конгресі США була потужною

**Шановна пані спікер!
Шановні члени Конгресу США!
Пані та панове!**

Я вдячна за можливість бути тут і звертатися до Конгресу Сполучених Штатів Америки. Я знаю, що це відбувається вперше, коли дружина президента іншої країни може звернутися до Конгресу у цих стінах. Це дійсно важливо для мене і для моєї країни.

І сьогодні я хочу звернутися до вас як до політиків і представників партій. А також як до мам і тат, бабусь і дідусів, доньок і синів. Хочу звернутися до вас не як перша леді, а як донька, як мама.

Яких би посад ми не досягли в житті, ми завжди залишаємось в першу чергу членами своєї родини. Ми завжди залишаємось дітьми для своїх батьків, і скільки б нам не було років, вони продовжують дивитися на нас, як на своїх дітей. І ми завжди є батьками для своїх дітей, і що б з ними не було, ми будемо сприймати їх як дітей.

В цьому велика істина життя — ми маємо у своїй родині цілий світ і робимо все, щоб зберегти його. І щасливі, коли це вдається. Плачемо, коли не можемо його зберегти. І залишаємось повністю розбитими, коли наш світ руйнує війна.

Десятки тисяч таких світів вже зруйновані в Україні.

Це дівчинка Ліза. Я познайомилась з нею перед Різдвом, коли ми готували привітання для дітей. Я запам'ятала її саме такою — веселою, грайливою, маленькою бешкетницею.

А це відео зробила мама Лізи — її звали Ірина — коли вела дівчинку на заняття. «Куди ми йдемо, зайчику?» — питає мама. І донька називає ім'я улюбленого вчителя. Лізі було всього лише чотири роки. Її вже немає. Ось фото візочка.

14 липня Ліза була убита російським ракетним ударом по нашому місту в центрі України, по місту Вінниця. 25 загиблих. Майже 200 людей поранені. Мама Лізи у важкому стані. Їй кілька днів не казали, що донька загинула. Не знали, як сказати.

Ось це «Куди ми йдемо?» звучить у мене у вухах вже протягом 6 днів, відколи це трапилось.

Зазвичай дружини президентів займаються виключно мирними справами. Освіта, правозахист, рівні можливості, безбар'єрність... І я думаю, ви очікували від мене виступу щодо таких тем. Але як про них можна говорити, коли проти твоєї країни ведеться неспровокована, загарбницька, терористична війна? Росія знищує наш народ.

Ось ще один ракетний удар. Просто по житловому будинку. Це місто Очаків на Півдні України.

На цій фотографії Єва. Вона любила малювати. Їй було 5 років. Чергова російська ракета. Разом з Євою була убита її бабуся.

Перша леді України з першими особами США.

А ці молоді обличчя — це працівники та відвідувачі шопінг-молу в Кременчуці. Їх більше немає. І шопінг-молу немає. Тому що російська ракета спалила все і їх усіх.

Це журналістка, її звали Віра. Вона понад 20 років працювала в українських медіа, а останні чотири роки — в київському бюро «Радіо Свобода». Загинула в Києві від чергової російської ракети.

«Я прошу у вас зброю! Зброю не для того, щоб нести війну на чужу землю, а щоб захистити свій дім і право прокидатися у ньому живим.»

З початку війни росія випустила по Україні, по моїй країні, вже понад 3 тисячі різних крилатих ракет. Але щоб зруйнувати чийсь сім'ю — не треба навіть ракети, інколи вистачає маленького уламка.

Цього хлопчика звали Андрій. На щастя, він живий. Він зараз в Німеччині. Йому три роки. Днями був його день народження, 8 липня. Ви запитаете, що він робить в Німеччині? Він там навчається. Навчається користуватись протезами. Трирічний хлопчик. Російський літак скинув бомбу на будинок, в якому ночувала родина Андрія. Він там був з батьками та сестричкою Анею.

Скільки таких дітей в Україні? Скіль-

ки ще родин, які можуть бути зруйновані цією війною? Це такі «голодні ігри» росії — полювання на мирних людей у мирних містах України. В своїх новинах вони цього не покажуть. Тому показую я.

Я покажу вам родину поліцейського Олега Федька, його тата, маму, дружину, 6-річну доньку та півторамісячного сина. Їх усіх розстріляли російські окупанти в автівці, коли вони пробували

евакуюватися із Нової Каховки. Я потім зустрічалася з Олегом. І те, що він розповідав, — наджахливо. Дорослі померли одразу, а діти ще півтори години кричали в закритій машині, поки не померли... До них не дали підійти свідкам. Їх можна було врятувати.

Я покажу вам дівчинку Софію з Бучі, яка втратила під окупацією маму і руку і зараз страждає від фантомних болей.

Родину Ольги Сухенко з Київщини. Вона була старостою села і до останнього рятувала своїх односельців від російських окупантів. Була вбита росіянами разом із сином і чоловіком.

Родину із Одеси, де від удару однієї із російської ракети загинуло три поко-

ління жінок — Валерія Глодан, її мама та тримісячна дочка...

96-річного Бориса Романченка. Уявіть собі, ця людина пережила чотири нацистських концтабори, включаючи Бухенвальд, а загинула у Харкові від російського обстрілу...

Отже, шановні присутні!

Американський народ і американські родини, Конгрес і президент Байден зробили вже дуже багато для того, щоб допомогти нам вистояти і захистити мільйони українців. Ми щиро вдячні за те, що Сполучені Штати стоять поряд із нами в боротьбі за нашу спільну цінність — людське життя і незалежність. Ви допомагаєте нам дуже потужно. Поки росія вбиває, Америка рятує. І ви маєте про це знати.

Дякуємо вам.

Але, на жаль, війна ще не закінчилась. Терор триває.

І я звертаюся до вас від імені усіх загиблих. Від імені тих, хто втратив руки та ноги. І від імені людей, які ще живі та цілі. Від імені тих, хто воює, і хто чекає на своїх рідних з передової.

Я зараз прошу річ, яку б ніколи не хотіла просити. Я прошу у вас зброю! Зброю не для того, щоб нести війну на чужу землю, а щоб захистити свій дім і право прокидатися у ньому живим.

Я прошу у вас протиповітряну оборону — щоб ракети не вбивали дітей в їхніх візочках. Щоб вони не руйнували дитячі кімнати і цілі сім'ї.

Я знаю, що ви, пані та панове, вже за тиждень підете на традиційні канікули Конгресу. І всі ви зможете повернутися до своїх кабінетів восени. І майже в кожного з вас уже є графік на вересень. Це — нормально. І саме такої нормальності ми зараз позбавлені в Україні.

Чи зможе мій син восени повернутися до навчання у своїй школі? Я не знаю. Як і мільйони мам в Україні.

Чи зможе моя донька піти до університету і відчувати справжнє студентське життя восени? Не можу відповідати.

До чого готуватися українським вчителям і викладачам — до роботи в бомбосховищах чи в аудиторіях? Ми б мали відповіді, якби у нас була протиповітряна оборона.

Насправді відповідь є тут, у Вашингтоні.

Америка, на жаль, по собі знає, що таке терористичні атаки, і прагне, завжди прагнула перемогти тероризм. Допоможіть нам спинити терор проти українців — це буде нашою спільною великою перемогою — в ім'я життя, свободи і прагнення до щастя кожної людини, кожної родини.

Цього прошу я і просить мій чоловік — не як президентське подружжя. А як діти і батьки своїх дітей. Бо ми хочемо, щоб кожен батько і кожна мати могли сказати своїй дитині: засинай спокійно — більше не буде повітряних тривог, ракетних ударів. Хіба це завелике бажання?

Моя можливість як першої леді говорити з вами сьогодні саме про зброю — це прояв найбільшої рівності, яка існує серед людей. Це рівність вільних людей. Людей, які знають, що вони захищають. Знають, заради чого живуть.

Я маю надію, що ви мене сьогодні почули. І сподіваюся, що ваші рішення будуть швидкими.

**Дякую за увагу.
Слава Україні!**

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Сергій ВЛАСЮК – військовослужбовець із міста Новолинська;
Сергій КУЩІШИН – боєць із села Звиняче на Горохівщині;
Володимир КОВАЛЕНКО – боєць із міста Рожиче;
Василь ГАРАСЮК – боєць із села Старики на Горохівщині;
Андрій МЕФАНІК – боєць із села Череваха на Маневиччині;
Вадим СЕМЕНЮК – військовослужбовець із міста Новолинська;
Олександр ЗАЛІПА – боєць із села Велимче на Ратнівщині;
Максим ОНУФРІСНКО – боєць із села Литовеж на Іваничівщині;
Сергій РАДІОЗ – боєць із села Гряди на Іваничівщині,
Руслан КУЗЬМИЧ – боєць із смт Любешів.

Пряма мова

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про наші втрати у війні:

На піку боїв у травні й червні Україна втрачала від 100 до 200 військових за день; зараз кількість загиблих скоротилася до 30 осіб за добу і близько 250 поранених. Я можу вам сказати точно, бо я живу з цим щодня. Постачання зброї США та союзниками, зокрема реактивних систем залпового вогню HIMARS та 155-міліметрових гаубиць, допомогло стабілізувати ситуацію на Донбасі: якщо раніше росіяни щодня випускали 12 тисяч артилерійських снарядів проти 1–2 тисяч снарядів України, то тепер Україна може випускати близько 6 тисяч снарядів на день, тоді як росія починає відчувати нестачу боєприпасів та військ.

МАГНІТНІ БУРІ У СЕРПНІ:

● Слабкі: 1, 2, 3, 29.

● Бурі середньої інтенсивності: 10–11.

● Сильні: 16–22 серпня. У цей період будьте особливо уважні до свого здоров'я та приймайте призначені лікарем препарати.

■ Резонанс

Фото із сайту biz.liga.net.

На чолі росії — істоти, не варті жодної довіри...

Росія підписала договір — і зразу ж влупила ракетами

Та ще й нахабно каже, що це не вони

Василь КІТ

В'ятницю, 22 липня, у Стамбулі відбулося підписання угоди про розблокування українських портів для вивезення зерна. Точніше, документів два: один підписали представники Туреччини, ООН та України, а другим — Туреччини, ООН та росії. Президент Володимир Зеленський підкреслив, що після затвердження документа близько 20 мільйонів тонн торішнього врожаю зернових спрямують на експорт. Цьогорічний врожай також можна буде реалізувати. «У нас зараз уже в наявності зерна приблизно на 10 мільярдів доларів», — повідомив він. При цьому глава держави підкреслив, що в територіальних водах України все буде контролюватися саме нашою державою.

Але росіяни не були б росіянами, якби одразу ж цинічно і демонстративно не порушили підписану ними

угоду — наступного дня вони запустили по одеському порту одразу 4 ракети «Калібр», дві з яких збили наші захисники, а дві влучили у насосну станцію. На щастя, минулося без жертв. При цьому москва заявила, що... не обстрілювала порт.

«**Росіяни не були б росіянами, якби одразу ж цинічно і демонстративно не порушили підписану ними угоду.**»

Однак через якийсь час російська пропагандистка Марія Захарова таки визнала те, про що і так усі знали: підтвердила, що це були їхні ракети. Але додала нову порцію брехні: мовляв, росіяни цим ударом знищили український корабель і склад із ракетами «Гарпун».

Словом, стара платівка хворих на голову рашистів. Розбомбити пологовий будинок чи школу — і заявити, що там були «українські націоналісти» чи їхня зброя.

КОМЕНТАР

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України:

«На чолі росії — істоти, не варті жодної довіри... Не довіряти путіну, не боятися путіна, боротися з путіном. От стисло і все, що можна сказати про обстріл рашистами порту в Одесі. А деяким країнам третього світу, яким дії рф загрожують штучним голодом, час замислитися і вийти зі спіралі ганебного мовчання щодо агресії ерефії проти України. Росія — це загроза для усього світу». ■

Погляд

Сергій ФУРСА,
інвестиційний аналітик
Dragon Capital

Ходять чутки, що Зеленський може позбавити громадянства Коломойського

І це найкраща новина з усіх можливих

По-перше, це означає справжню деолігархізацію, бо наступної миті за Коломойським прилетить у Польщу спеціальний літак ФБР, а «Укрзалізниця» залюбки доставить його в Перемишль. Кажуть, у портах УЗ нині шикарна кава. Зараз американському правосуддю не дає дістатися до Бені стаття української Конституції, яка не дозволяє видавати своїх громадян іншим країнам. А от видавати американському правосуддю громадян Ізраїлю чи Швейцарії ми можемо. І от зараз цікава історія, що вилетіти прямо з України хоч кудись просто неможливо і для того, щоб дістатись безпечних юрисдикцій, потрібно спочатку виїхати в країну, яка відразу видає американцям потенційного волонтера Коломойського.

А по-друге, якщо Ігор Валерійович полетить розважатися в Штати, то звіти, здається, на знак вдячності, можуть за це прислати ще як мінімум 20 Himars, які вже будуть розважати росіян по всьому фронту. Добра угода вийде. А якщо поторгуватися, то можна і пару ракет далекобіністю 300 км на додачу отримати. Тож вийде, що олігарх із Дніпра нарешті знову стане патріотом і допоможе таки помацати на міцність кримський міст.

І ні, це не спроба Коломойського уникнути закону про олігархів. Бо Закон про олігархів не робить різниці між громадянами України і громадянами інших країн. Вчить матчастину.

Дивують люди, які кажуть, що то хитрий план Коломойського уникнути закону про олігархів у той час, коли той самий Коломойський цього закону не боїться, ба більше, він його активно опрацював. Бо цей закон становить загрозу хіба що репутації людини на Заході. А у Коломойського така репутація на Заході, що їй вже нічого не страшно. Саме тому він так активно і просував той закон, щоб зрівняти рахунок.

І ні, це не спроба Ігоря Валерійовича уникнути відповідальності від українського правосуддя. Бо з українським правосуддям пан Коломойський вмів працювати і так. А для українського суду байдуже, знов-таки, чи ти громадянин України, чи громадянин Ізраїлю.

І ні, Коломойський сам би ніколи не поставив під загрозу власне українське громадянство. Бо воно є тим єдиним, що рятує його від Дяді Сема. ■

■ Побачення з Волинню

Щоб обійняти старішого дуба в Рудці-Червинській, треба 6 дорослих чоловіків

У цьому невеличкому селі на Камінь-Каширщині нині живе усього півтора мільйона мешканців. Третина хатин стоїть пустою, бо ж молодь тікає до міста. А ще там ростуть два кремезні дуби. Одному — 300, другому — 600 літ! Останній — один із найбільших на Волині. Окружність його стовбура на півметровій висоті становить 5,65 метра. Втім, словом не передати його величчя, до дерева потрібно доторкнутися

Аліна ВІТИНСЬКА

Ледь не в кожній другій хаті Рудки-Червинської живуть Приходьки. Вкорінилося там це прізвище. Тому знайти знавця свого краю Сергія Приходька було трохи складно. Ми попросили чоловіка познайомити нас із найстарішими тутешніми жителями, а пан Сергій показав нам дуби.

Обидва велетні ростуть на вулиці Центральної. Той, що на початку, — трьохсотлітній. Через кілька хат на протилежному боці — вдвічі старіший. Щоб охопити його на витягнуті руки, треба

щонайменше шестеро людей. Ми перевірили.

Слухаючи розповідь пана Сергія про цікавинки з історії Рудки-Червинської, дорогою зустрічаємо місцевого мешканця Федося Приходька. Гукаю ще одного перехожого і пропоную їм разом обійняти дерево. Троє чоловіків охоплюють

«**Дідові Нестору не було б соромно за своїх нащадків.**»

дуба... і рук вистачає лиш на половину стовбура. Кажуть, треба ще трьох.

За словами Сергія Приходька, село зібране з хуторів. Після війни тут організували колгосп. Назва села вказує на те, що в давні часи там добували болотяну руду, яку промивали у воді в кошиках з лози, сушили, подрібнювали, завантажували в земляні печі, обмазані зсередини вогнетривкою глиною, добавляли деревне вугілля, розтоплювали й отримували густу залізну масу, з якої вковували зброю, сокири, ножі. Цими та іншими знаряддями обмінювалися або торгували мешканці поселення

на березі річки Стохід, яка служила ще й водним шляхом. Тодішніми дорогами через поселення перевозили різні коштовності зі срібла, складні побутові ремісничі вироби. Свідченням цього є знайдений поблизу Камня-Каширського (в селі Качин) скарб, який став історичною цінністю й нині зберігається в обласному музеї.

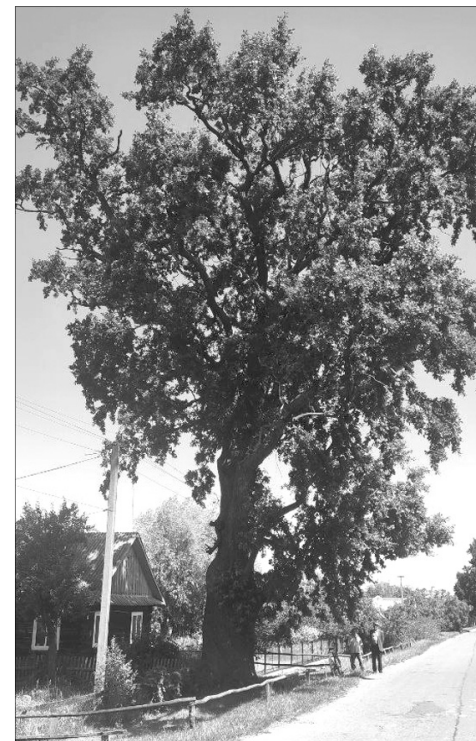
Історичні оповіді про село Сергій Приходько знає з розповідей прадіда Нестора. Той був дуже волелюбним і цікавим чоловіком. Мав прізвище Вилуп. Завжди розказував щось путне. Правнук їздив з ним до лісу косити й наслухався чимало оповідок.

Сергій пригадує, як дід Нестор косив траву, а він малим 10 кілометрів їздив додому по обід для нього. Баба надоїть молока, напече плячків і передає. Приїздить онук, а дід лежить у копиці сіна, вузько по ньому лазять, відпочиває. Перекусить і далі до роботи. А інколи старий ловив раків на озері.

«Впіймає жабу, обдерє і кине в воду. Раки — на неї. Дід їх посмажить на вогні та й обсмоктує», — поділився спогадами дитинства Сергій Приходько.

Дід Нестор був сміливим, працю-

Фото Аліни ВІТИНСЬКОЇ.

Це дерево багато бачило на своєму віку...

витим — справжнім українцем, і йому б не було соромно за своїх нащадків. Нині 14 чоловіків із Рудки-Червинської на фронті — більшість із них пішли добровольцями боронити Україну від російської напасті. ■

■ Спеціальний репортаж

«Все буде добре!» — кажуть син і зять Тамари Трушчик, які служать у 14-й ОМБр.

Ганна Терейчик: «Сини воюють, а ми, матері, чекаємо їх, надіємося, що вернуться живі-здорові додому».

Володимир Прусик завів бороду, коли сини пішли на війну, й постановив собі, що поголиться, як вони вернуться додому.

Понад 50 козаків із села Нуйно стали на захист України

Катерина ЗУБЧУК

Закінчення. Початок на с. 1, 8

«НЕПРОСТО БУЛО ПІДНІМАТИ ЧЕТВЕРО ДІТЕЙ, КОЛИ ОВДОВІЛА, А ШЕ ВАЖЧЕ ЗАРАЗ ЧЕКАТИ СИНА З ВІЙНИ»

Тамара Трушчик — ще одна з нуйнівських жінок, для яких такі очікувані телефонні дзвінки з передової. У зоні бойових дій і її син Павло, і зять Сергій. Так сталося, що у 2012-му вони, ще не будучи родичами, разом проходили строкову службу у Яворові на Львівщині. Тепер, коли почалася повномасштабна війна, то чоловіки в один день, четвертого березня, були мобілізовані. І в зоні бойових дій — разом.

— Шоферують в 14-й бригаді, — говорить Тамара Григорівна. — Син, як привозить щось чи забирає на Волині, то й додому заїде. Завдяки цьому за чотири місяці ми з ним уже три рази бачилися. А зять був тільки раз.

Чи ж розповідають про пережите та війні? На це запитання жінка відповіла: — Де там... Одне кажуть: «Все буде добре!»... Зброя кращої хлопці ждуть, а з нею буде й перемога. Тамара Трушчик — багатодітна

Похоронили Дмитра Волошенюка там, де його коріння.

мати. Чоловік рано пішов із життя. — Непросто було піднімати четверо дітей, коли овдовіла, а ще важче зараз чекати одного-єдиного сина з війни, — говорить вона. — Ми знали, що його мобілізують,

«ХТОСЬ МАШИНИ ПЕРЕГАНЯЄ З-ЗА КОРДОНУ Й ЗАРОБЛЯЄ НА НИХ, А ХТОСЬ ГОЛОВУ ПІД КУЛІ ПІДСТАВЛЯЄ»

На обійсті Прусиків — добротні будівлі. Зразу видно, що хазяїновиті люди тут живуть. Господар Володимир Григорович якраз збирався коника на пасовище весті. Ще б якась хвилинка-друга — й удома нікого б не було, оскільки,

«Молимося за кожного бійця на передовій, просимо, аби Господь їх захистив і вберіг.»

як згодом почула від чоловіка, дружина пішла до лісу — це ж сезон чорниці. Хоч була така мить, коли здавалося, що розмови не буде, хоч і співбесідник на місці. На запитання: «Хто у вас воює?» — пан Володимир відповів: «Два сини, — й відвернувшись, тамуючи сльози, невдовзі додав: — Нічого в нас не вийде...». Дуже важка для нього ця тема. І вже була думка, що доведеться обмежитися коротким коментарем до нашої зустрічі на зразок: «І сильні чоловіки теж плачуть». Але, заспокоївшись від розчуження, яке нахлинуло при

згадці про синів, котрі на передовій, Володимир Григорович розговорився.

І я вже знаю, що його старший син Григорій та молодший Олег — з числа тих нуйнівців, які були на заробітках у Польщі, але на другий же день вторгнення росії повернулися в Україну, відчуваючи, що їх місце вдома — там, де біда. П'ятий місяць воюють. Тільки по телефону можна з ними поспілкуватися. І то, коли вони подзвонять, вибравши слушну хвилину. Батько бійців розмірковував: — Якщо на цю тему говорити, то не можна не сказати про таке: хтось машини переганяє з-за кордону й заробляє на них, а хтось голову під кулі підставляє. Війна — біда наша спільна. Я так думаю. Але бачу, що для когось — то не біда. Є такі, хто по озерах їздить, відпочиває, розважається — для них війни нема. В людей це накипіло на душі...

До речі, чоловік привернув увагу своєю колоритністю: у нього — розкішна борода. Як дізналася між іншим від односельців Григорія Прусика, він завів її з перших днів ворожої навали, коли сини пішли боронити Україну. От повернуться вони з перемогою додому — тоді й поголиться.

«ЯК ПОБАЧИШ «200-ТІ ВАНТАЖІ», ТО СЕРЦЕ РОЗРИВАЄТЬСЯ ВІД БОЛЮ»

Ганна Терейчик провела на війну трьох синів — Дмитра, Юрія, Василя — і зятя Григорія (всього у жінки четверо козаків і дві доньки). Вона при зустрічі

вразила своєю материнською мудрістю:

— Настав такий час, що треба боронити країну. Сини воюють, а ми, матері, чекаємо їх. Надіємося, що вернуться живі-здорові додому, що обнімемо їх. Надія на краще є — без неї було б важче. Та як побачиш «200-ті вантажі», то серце розривається від болю. Виходимо на дорогу, зустрічаємо загиблих із пошаною (на Камінь-Каширщину їх, на жаль, уже багато привезли. — Авт.). Молимося за кожного бійця на передовій, просимо, аби Господь їх захистив і вберіг.

Жінка пригадала й таке: — Четвертого березня поїхали у військкомат Діма, Юра і зять Гріша, а Василь — восьмого. Я говорила наймолодшому, Дімі: «Може, ти поспішив?». А він подумав і сказав: «А що — хай дурні туди, під кулі, їдуть, а розумні тут зостаються?». А ще один мій син, Володя, у перший день війни поїхав у військкомат — коли ще нікого не кликав. Подзвонив мені з Каменя: «Ми їдемо у Володимир». Але вернули його тоді чогось «до чергового дзвінка». І по цей день він вдома. А то б усі четверо були на передовій... За кожного душа розривається, бо ж то мої діти.

...Того дня мій шлях проліг і на місцеве кладовище, де, до речі, стоїть ще одна нуйнівська українська церква — Покрови Богородиці (зведена вона в першій половині XIX століття на цвинтарному пагорбі стараннями уродженця села Антонія Рафальського, на той час єпископа Варшавського на честь його батьків, прах яких поховано у крипті храму). Як уже було сказано, з числа нуйнівських мобілізованих чоловіків були поранені, але, слава Богу, всі живі. Та все ж на цьому кладовищі є могила 26-річного бійця Дмитра Волошенюка, який у червні поліг в бою з російськими загарбниками.

Справа в тому, що Новоолексієвка на Херсонщині, де він жив, окупована, тож і вирішили похоронити в польському селі, де його коріння і по батьківській, і по материнській лінії, де й тепер живе рідний дядько. Дмитро любив це село, часто тут бував. Повномасштабне вторгнення застало його за кордоном — в Іспанії. І він спочатку приїхав у Нуйно, бо вже в свою Новоолексієвку не міг вернутися. А на другий день вирушив у Запоріжжя й уже звідти пішов служити й віддав своє життя за Україну. ■

■ АртФронт

Державний академічний Волинський народний хор дарує свій спів хліборобам на сцені Печиховствієського будинку культури.

«Ми самі виконаємо план путіна, якщо держава не буде дбати про культуру й мистецтво»

Ці слова належать художньому керівникові та диригенту Державного академічного Волинського народного хору, заслуженому діячу мистецтв України Олександрові Стаднику. Ракетні залпи війни не заглушили спів артистів, яким світ завжди аплодує стоячи. Навпаки: їхній талант набрав ще більшої сили у боротьбі з ворогом. Однак вагомість цього колективу для України і міць мистецтва загалом, на жаль, розуміють не всі державні мужи

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Війна застала артистів у рідному Луцьку. Олександр Стадник і головний балетмейстер, заслужений артист України Валерій Смирнов, головний хормейстер Володимир Єфіменко та керівник оркестру, заслужений артист України Ростислав П'ятачук саме анонсували волинцям і Україні презентацію нової концертної програми «Весняна рапсодія».

Усі натхненні плани порушив світанок 24 лютого. Однак уже через два дні на чергову репетицію (зазвичай вони відбуваються тричі на тиждень) артисти прийшли під звуки сирени, але ніхто й думки не допускав змінювати робочий графік попри обставини, що склалися.

— Фінансування хору чиновники постійно урізали ще в мирні дні. З початком війни його зменшили до ганебного мінімуму, — коментує нинішню ситуацію Олександр Стадник із позиції лідера, відвертого й відповідального

«Гроші, які глядачі кладуть у благодійні скриньки, митці віддають на потреби ЗСУ.»

за людей, які дорожать місією берегти ремесло, без якого не буде української нації.

Словом, Волинський народний хор чиновники поставили на «простій». Що це таке, у воєнний час відчувли не лише підприємці, а й бібліотекарі, музейники, представники багатьох інших мистецьких професій. 2/3 зарплати їм платять за те, що... не ходять на роботу. Важко уявити, як при теперішніх цінах людина в місті, де треба все купити, має жити місяць за приблизно 4000 гривень...

...А Волинський народний хор продовжує працювати за повним робочим графіком. Керівники цілком змінили репертуар. Тепер його складають окремоські, стрілецькі, патріотичні пісні. Окрім знаних і улюблених, багато музичних

Олександр Стадник радіє, що в складній ситуації не мають проблем із талановитими молодими кадрами.

шедеврів вишукують у вікових глибинах народного джерел, співають їх уперше зі своєю непересічною самобутністю, оздоблюють оригінальним музичним супроводом і змістовними танцювальними композиціями.

Олександр Стадник радіє, що в складній ситуації хорова, оркестрова і танцювальна групи не мають проблем із талановитими молодими кадрами. До слова, свого часу, не чекаючи фінансової підтримки держави та її заохочення до пропаганди національної культури, волинські соловейки із власної ініціативи не раз зачаровували українськими піснями російськомовну Донеччину. Тепер переселенці звідти слухають їх спів у Луцьку, Львові, Рівному... Витирають сльози на очах, просять не змовкати. Коментарі тут зайві.

— Професійний колектив визначає не лише спів Гімну України на великих сценах. Він повинен виступати від села до села, від Заходу до Сходу з Півночі до Півдня в найменшому українському поселенні. А якщо держава не буде підтримувати національну культуру, ми виконаємо план путіна: самі денацифікуємо свою Україну, — вважає Олександр Стадник.

емо свою Україну, — вважає Олександр Стадник.

Скільки триває війна — стільки Волинський народний хор гастролює в населені пунктах Західної України. Не ігнорує запрошення навіть від найменшого села. За спів плати не бере, лише просить організаторів концертів запровадити дизлайвом автобуси, бо й на нього коштів в обласному бюджеті немає. Гроші, які глядачі кладуть у благодійні скриньки, митці віддають на потреби ЗСУ.

Недавно хористи радо прийняли пропозицію горохівського міського голови Віктора Годика заспівати горохівчанам. Через кілька днів виступ колективу в селі Печиховстві Горохівської територіальної громади підтримав депутат Волинської обласної ради Тарас Щерблюк. Мешканці села щедро дарували овації артистам-улюбленицям у відремонтованому Будинку культури. За два місяці перед війською Тарас Щерблюк і його дружина Оксана (депутатка Горохівської міської ради, керівниця ПП «Макс Ком») реконструювали заклад за власні пів мільйона гривень.

— Із паном Олександром і його творчими колегами дружимо давно всім селом. І цього разу в залі не було порожнього місця, хоча концерт проходив у гарячий живий будній день. Війна не спрожня змусити українців розлюбити рідні пісні. І це ж Волинський народний хор! Чарівна візитка нашого Поліського краю! Наша гордість! Такі таланти, як у них, Бог дарує обраним людям, — розповіла для газети «Волинь» Оксана Щерблюк.

... У 2023 році Державний академічний Волинський народний хор вітаються із ювілейним 45-літтям. Зустріти його він мірє піснями про Перемогу України, яка мудре плекатиме свій насущний і духовний хліб.

P. S. Під час Другої світової війни британському прем'єру Вінстону Черчиллю принесли на розгляд бюджет країни. Погортавши документ, він запитав: — А де ж витрати на культуру? — Тож війна ж іде! Яка культура? — Якщо немає культури, за що ми тоді воюємо? — дивувався Черчилль. ■

■ Новини краю

Селянин спалив 14 гектарів лісу

Зловмисникові загрожує термін позбавлення волі від 5 до 10 років

Ірუსина ПРИХОДЬКО
38-літній житель села Тойкут Ковельського району підпалив гілля та суху траву в урочищі «Панське», яке межує з масивом Зарічанського лісництва Ковельського спеціалізованого товариства «Тур». Вогонь миттєво охопив бадиля й перекинувся на дерева. Загалом пожежа знищила 14 гектарів лісу, завдавши збитків на суму понад 610 тисяч гривень. Чоловікові вже повідомили про підозру. ■

Волинський прикордонник заснув на посту

Охоронця державного кордону судили за порушення правил несення служби в умовах воєнного стану

Сергій ВИШЕНЬКА
3 липня між 5.00 та 5.30 ранку інспектор прикордонної служби ВПС «Світаязь», який мав пильнувати кордон за два кілометри від населеного пункту Піща, що в напрямку білоруського села Хмелище, заснув на робочому місці. Шацький районний суд визнав його винним у вчиненні адміністративного правопорушення та присудив штраф у розмірі 145 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 2465 гривень. ■

Контрабандист хотів доправити сигарети в Польщу гвинтокрилом

Торік упродовж лютого-травня разом з іншими учасниками схеми уродженець російської федерації та громадянин України Дмитро Цуркан намагався незаконно перевезти тютюнові вироби за кордон

Олена КУЧМА

31 березня він разом зі співниками придбали гелікоптер Robinson r-44, знайшли пілота й почали здійснювати пробні польоти. Свого «Робінзона» зловмисники обладнали металоконструкцією, в яку завантажували коробки з цигарками. А 18 травня Цуркан разом з пілотом перелетів із Велицька до села Ружин на Ковельщині, щоб вирушити на Польщу. Втім, наступного дня, коли зловмисники вантажили товар на борт, їх затримали співробітники Управління Служби безпеки України у Волинській області. Правоохоронці нарахували 15 тисяч 200 пачок тютюнових виробів, які ділки збиралися реалізувати в ЄС. У разі успішного завершення схеми контрабандисти могли б заробити близько 30 тисяч доларів. Гелікоптер арештували, а затриманим інкримінували порушення одразу за трьома статтями Кримінального кодексу України. 9 червня цього року Турійський суд оштрафував Дмитра Цуркана на 3400 гривень. Втім, як повідомили у Волинській обласній прокуратурі, розгляд справи ще триває. ■

Шок! У Рівному на пункт обміну напав... поліцейський

Убивцею став 27-річний прибулець із Львова, який служить спецпризначенцем у Львівському головному управлінні Національної поліції

Василь КІТ

У Рівненській обласній прокуратурі розповіли, що 19 липня львів'янин зайшов у пункт обміну валют в одному з магазинів обласного центру. Він вистрелив у співвласника обмінника, який намагався завадити пограбуванню. Від отриманих травм той помер на місці, а нападник втік на автомобілі Toyota Land Cruiser.

Пряма мова Ігаль ЛЕВІН, військовий аналітик, ветеран армії Ізраїлю, про те, що його найбільше вразило у російсько-українській війні:

Буца, Маріуполь і далі за списком. Геноциду, знищення такої кількості громадян я не очікував, якщо чесно, хоч розумів, що все буде досить жорстко. Для мене це стало шоком. Як і позамежний рівень безжалісності та жорстокості рашистів до своїх. Я розумів, що російські генерали навряд чи шкодуватимуть солдатам, але вважав, що їм мінімум збунтується проти такого ставлення, як до скота. Все-таки вони не безграмотні селяни із XIX століття. Здавалося б, сучасні громадяни, які вміють читати та писати, які мають сім'ї, плани, які звикли до якогось певного рівня комфорту, не захочуть просто йти на загиб. А виявилось, що йдуть.

Пульт тижня**Військові медики з Волині удостоїлися високих відзнак**

Згідно з Указом Президента України Володимира Зеленського Олексія Кушнера й Тараса Самчука нагороджено орденами «За мужність» III ступеня

Марина ЛУГОВА

Про Олексія Кушнера, який із перших днів повномасштабного вторгнення росії в Україну служить медбратом у 14-й ОМБр, наша газета розповідала не раз, починаючи з 2014 року, коли він був учасником АТО. Тож по праву можемо сказати, що йшли слідами його шляху до цієї нагороди. Зараз у підрозділі з Олексієм служить і Тарас Самчук. За п'ять місяців їхній медичний екіпаж вивіз із поля бою більше 200 поранених. ■

Білоруська обкрадала квартири лучан

В обласному центрі Волині засудили уродженку республіки білорусь, яка під виглядом працівниці газової служби проникла до помешкань і цупила звідти гроші

Тетяна МЕЛЬНИК

Як відомо з вироку Луцького міськрайонного суду Волинської області за 19 липня, уродженка міста Світлогорськ Гомельської області білорусі, неодноразово судима в Україні за крадіжки. Однак на шлях виправлення жінка не стала. Торік 29 грудня за попередньою змовою з групою інших осіб, представившись працівницею газової служби, вона проникла в квартиру лучанки і витягла з її гаманця 400 гривень. Через два тижні таким же чином вона пробралася до помешкання іншої жительки обласного центру і викрала 550 євро, що за тодішнім курсом становило майже 19 тисяч гривень. У суді обвинувачена свою вину визнала повністю і просила суворо не карати. Вирок суду — позбавлення волі строком на 3 роки. ■

Від нещадної спеки до сильної зливи

Кінець липня на Волині буде мінливим. Вдень доведеться рятуватися від високої температури, а ввечері — діставати парасольку. Нарешті небесна канцелярія вирішила догодити любителям і дощу, і сонечка

За прогнозами синоптиків Волинського гідрометцентру, **29 липня буде сонячно, без опадів.** Вітер північно-східний, 9–10 метрів за секунду. Температура вночі становитиме 16 градусів тепла, вдень — 26. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1994-му — плюс 33, а найхолодніше — 1984-го — 7,5 градуса вище нуля.

30-го небо вкриється хмарами лише ввечері. Вітер східний, 8–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — плюс 16 градусів, вдень — до 27.

31-го буде похмуро, протягом усього дня йтиме дрібний дощ. Вітер західний, 8–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 17 градусів вище нуля, удень — плюс 22. ■

Все для фронту, все для перемоги!

Володимир Штунь знає все про зйомки музичних кліпів, а тепер — ще й про шиття підсумків.

Волонтери кажуть, що ось такі світлини від військових надихають діяти далі.

«Неймовірно, але кошти на військові аптечки переказують... самі воїни»

Закінчення. Початок на с. 1

Олена КАЛЕНЮК

Тож нині у фонді пакують військові аптечки: закуповують необхідні медикаменти, шують тактичні підсумки й відправляють бійцям. Кожна аптечка за стандартом НАТО, повідомляє Марія, коштує 6 тисяч гривень:

— Раніше ми передали уже 60 таких наборів. Це не просто сумочка із таблетками від кашлю й шлунка. Тут найнеобхідніше, що здатне допомогти при бойовому пораненні. Звісно, в ЗСУ видають аптечки, вони чудові. Але ж ми маємо розуміти масштаби потреб! От хотіли закупити турнікети в українського виробника, але нам сказали, що вони не встигають із держзамовленням. Близько 4 місяців уже стоїмо за ними в черзі, бо купуємо тільки сертифіковані і від виробників. Шукаємо найнижчі ціни. Усе, що потрібно (наприклад, турнікети), перевіряємо. Ми хочемо зробити так, щоб ці аптечки отримало якомога більше бійців, тому й оголосили збір коштів.

Станом на 19 липня зібрано понад 46 тисяч гривень, а потрібно 91 з половиною. У фонді на ці кошти мають придбати кровоспинні препарати, життєвоважливі при важкому пораненні. Марія Бадалян не приховує: вони раді кожній гривні. Ділиться, що серед тих, хто рекажує, чимало людей, яким самим потрібна допомога:

— Коли приходять внески на рахунок фонду, бачу прізвища знайомих людей. Працює той же принцип, що й коли ми збираємо кошти онкохворій дитині: перші, хто скидає, — це батьки інших дітей із та-

Марія Бадалян (крайня справа) із колегами мають дуже дороге фото із прапором та відзнакою від 93-ї ОМБр «Холодний Яр».

ким же діагнозом, яким самим потрібна кожна копійка. Відправляють не тому, що мають зайве, а тому, що знають, яка це велика біда і що головне — встигнути!

У передачі аптечок для ар-

«Уявіть свого сина, який іде без аптечки під обстріл. Та ви б усе зробили, щоб в нього вона була!»

мії, підсумовує волонтерка, теж діє правило: гаяти часу не можна! Та усе ж вона не може спокійно сприймати, коли кошти надсилають військові з гарячих точок:

— Ми передаємо безкоштовно, а вони кажуть, що хочуть зробити внесок. Мені аж боляче, коли я таке чую! Як же це так! Це неправильно! Я забороняю їм це робити. Тим більше, що багато з них і так самі купують собі інше необхідне, навіть соромляться звернутися... Але потім бачу, що все одно гроші надсилають! Пев-

но, тому, що вони, як ніхто, розуміють, як це важливо. Якщо чекають, то вже та аптечка може й не знадобитися... Хоч її немає — людина все одно йде під обстріл, на бойове завдання. Це страшно...

Марія несподівано всміхається й каже, що праця у фонді — це не тільки про тривожне. Розкажує про особливих колег.

«МАЮ НАДІЮ НА ЗАВТРА, ТО Й МУШУ РОБИТИ ВСЕ, ЩОБ ЇЇ МАЛИ Й НАШІ ЗАХИСНИКИ»

Волонтер фонду Володимир Штунь знає все про зйомки музичних кліпів та рекламних роликів, він — власник продакшн-студії. Але з початком війни переорієнтувався на кравецьку справу: опікується пошиттям підсумків для аптечок, які формують у цьому благодійному фонді. Саме тепер уперше сів за швейну машинку, ніколи раніше цього не робив і навіть про таке не думав. Володимир знаходить і купує тканину, розвозить її різним кравцям, теж волонтеркам, а тоді зшиває виготовлені ними елементи. На кожен підсумок потрібно

близько двох годин. Коли його запитують: «Як вдається не вигоріти?» — відповідає, що вигорів давно. Однак Володимир знає, чому тримається за цю справу:

— Якщо сам воюю, якщо це роблять інші, поки я живу, сміюся й маю надію на завтрашній день, то і я мушу робити все, щоб ті, хто воює, теж мали надію на завтра.

У фонді «З Богом у серці» знають, як важко бути волонтером і як непросто жертвувати гроші українським воїнам регулярно. Марія Бадалян каже, що на правду цінна кожна гривня:

— Уявіть свого сина, який іде без аптечки під обстріл. Та ви б усе зробили, щоб в нього вона була! Немає «великих» грошей, то бодай 5 чи 20 гривень важливо відправити. Нам 15 гривень переказав хлопець, який хворіє на онкологію вже 9 років. У нього трясуться руки, має інвалідність — він і підробітку не може через це знайти. Тільки-но закінчив семінарію... Ми маємо працювати й для того, аби світ не забував про війну в Україні! (Тим більше, російська пропаганда свою справу робить — налаштовує світову спільноту, щоб перестала допомагати).

Треба наче й баланс тримати — радіти життю, але я вважаю: якщо військовий ризикує своїм життям заради нашого, то й ми маємо робити усе можливе, щоб вберегти його, щоб він повернувся і міг з нами пити каву та ходити в кіно. Не можна відсторонюватися — це дуже велика пастка!

Кошти на аптечки для військових можна переказувати за номером картки: 4246 0010 3017 1825. Розрахунковий рахунок № 26002030811334. Телефон Фонду для довідок: 095 010 7221. ■

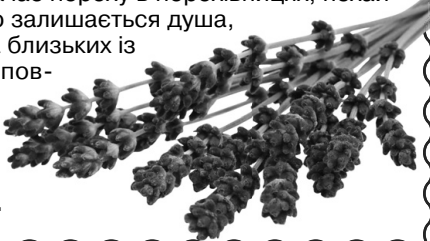
Вітаємо!

29 липня святкуватиме 70-річчя колишній начальник карного розшуку Ковельського РВВС **Павло Васильович ЗМІЄВСЬКИЙ.**

Від щирого серця вітаємо з ювілеєм. Нехай в 70 років ще вистачає пороку в порохівниці, нехай щедрою і доброю залишається душа, а любов і турбота близьких із кожним днем напов-

нює серце. Бажаємо доброго здоров'я на довгі роки.

З повагою ветерани карного розшуку Волині.

РЕКЛАМА

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!

Монтаж та обслуговування.
Тел.: 0663077303, 0961126064.

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ:

**0967731037, 0668247160,
0509949907**

Блоки від виробника**СТІНОВИЙ БЛОК**

з дном — 20x20x40

без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК

20x10x40

20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96

067 116-11-44

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● У с. Озеро Луцького району продається приватизована земельна ділянка (0.10 га) під забудову. Тел. 068 19 17 191.

● У селі Грибовиця Володимирського району продається великий дерев'яний будинок (8x12) із господарськими спорудами, ділянка (0.8 га). Є великий сад, багато ягідних кущів, поруч ліс. Тел. 096 50 10 474.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю поворотний круг до фуражера. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

● Куплю трактор Т-25 у будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.

● Терміново недорого продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ у дуже доброму робочому стані. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.

● Продам нову зернову віялку з мотором (безрешетна, відвіює усі види зерна). Тел. 068 84 52 196.

● Куплю трактори Т-40, Т-25 та інші у будь-якому стані. Можна на запчастини. Тел. 098 08 61 667.

● Куплю трактор Т-25 у будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.

● Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернобіральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

● Продається професійна кухонна машина

Увага! Оголошення подаємо за новою редакційною адресою: м. Луцьк, вул. Ковельська, 2 (4-й поверх).

Саме таке повідомлення Ви можете отримати у випадку Вашої перемоги в Акції.

СТАНЬТЕ ВОЛОДАРЕМ КВАРТИРИ!**ПЕРЕВІРТЕ ПРЯМО ЗАРАЗ:**

1. Візьміть дві останні цифри року, в якому Ви народилися.
2. Тепер додайте вік, якого Ви досягли/ досягнете в 2022 році.
3. Якщо в результаті вийшло **122 – ВІТАЄМО!**

Ви можете стати ГОСПОДАРЕМ КВАРТИРИ
або отримати **400 000 гривень!**

Негайно зателефонуйте за **БЕЗКОШТОВНИМ**
номером телефону і повідомте свій результат!

ВАША
Унікальна
МОЖЛИВІСТЬ

0 800 30-97-15

Обов'язково назвіть
призовий код **29431**

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ з мобільних і стаціонарних телефонів у межах України
(щодня з 8:00 до 20:00). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ.

¹У випадку Вашої перемоги згідно з офіційними правилами Акції.

ТОВ «МЕЙЛ СЕРВІС» є Організатором маркетингової Акції «Золотий Фонд». Загальна вартість призу складає 1 957 000, 00 гривень. Акція проводиться на всій території України у період із 30.12.2021 року до 30.12.2022 року включно. В Акції мають право брати участь виключно повнолітні громадяни України, які зробили та оплатили замовлення товарів із Пропозицій Організатора. Повна версія офіційних правил на сайті: <https://poshtorg.com.ua>

Робота для чоловіків

На агропідприємство потрібен різноробочий для виконання робіт по господарству та допомоги на виробництві. Пропонуємо стабільну оплату праці, нормалізований графік роботи. Дружний колектив.

Адреса: Волинська область, Ківерцівський район, с. Борохів.
Тел. 0951843265 (Сергій Мілентійович).

П.П. БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом. **ефективне лікування від**

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешникова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

ЯК Я ДОЖИВ ДО 100 РОКІВ

Доброго дня! Мене звати Василь, мені 101 рік. Хочу поділитись, як не хворіти й довго жити.

Був далекий 1995 рік. Мій друг тоді мав великі проблеми зі здоров'ям: гіпертонія, болі в суглобах, діабет, тобто багато чого боліло, як і в багатьох людей. На той час йому було 63 роки. Він пив різні пігулки, витрачав на них чимало грошей. На деякий час йому стало краще, а потім усе повторювалося. Якось прийшов він до мене, такий увесь у піднесеному настрої, в руках тримав книгу академіка Болотова. Потім розповів, що їде до нього на прийом, і запросив мене з собою. Я приєднався. І це був переломний момент у моєму житті. Досі дякую Богові за це.

Борис Васильович Болотов розповів, що всі наші хвороби — це наслідок порушення кислотно-лужного балансу в організмі: з часом шлункового соку стає менше, їжа перетравлюється гірше, гниє і отруює організм. Як цьому запобігти - пити бальзам, який він винайшов і виготовив власноруч. Дія його доволі проста: бальзам повністю повторює шлунковий сік. При вживанні організм очищується, зникають майже всі захворювання.

Вже через три дні після зустрічі з академіком, мій друг реально стрибав від щастя. Розповів, що в нього зникла тяжкість у шлунку, печія не турбує, з'явилася легкість у тілі. Минув ще місяць, і в нього нормалізувалися тиск та рівень цукру в крові.

Я ж, дивлячись на це все, і сам почав приймати бальзам. І моє життя набрало нових сенсів. Адже хвороби згубно впливають на нас, ми бачимо світ навкруги сірим і непривітним, а коли ти почуваєшся здоровим і сильним. життя стає щасливим і яскравим. Будьте здорові й щасливі! І не прогайте свій шанс!

*вартість дзвінків згідно тарифам оператора

поштові витрати сплачує отримувач

УВАГА! Кожному замовнику — брошура Б. Болотова У ПОДАРУНОК.

500 ml 490 грн.
250 ml 320 грн.

замовляйте телефонами: **(050) 271-28-88**
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! **(067) 794-25-27**

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ. ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ ПРОКОНСУЛЬТУЙТЕСЯ З ЛІКАРЕМ.

РОБОТА

Сільськогосподарське підприємство **ТЕРМІНОВО** візьме на роботу сім'ю агрономів з досвідом роботи.

Житлом з усіма зручностями забезпечуємо!

Заробітна плата за домовленістю.

Знаходимося за 20 км від м. Луцька.

Тел. 067 936 64 22 (Оксана Василівна).

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення.

Доставка.

Тел.: **0991813332,**
0976492371.

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ: 0967731037,

0668247160, 0509949907

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:

43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора.

Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: **066 82 47 160, 096 77 31 037**

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Листів і зв'язків з читачами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ФЕДРИЦЬКИЙ Олег Володимирович 78-38-94
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Реклами
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Оляся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
		Приватних оголошень
		ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 2 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306, 60305, 86772 (для
ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 П від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-П від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 874.

■ Спеціальний репортаж

Віталій Ярошук: «В епіцентрі бойових дій наші хлопці».

Ольга Назаревич разом із іншими парафіянами Преображенського храму просить Бога, аби вберіг синів.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Понад 50 козаків із села Нуйно стали на захист України

Продовження. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ВЖЕ ВОСЬМУ МАШИНУ МИ ВІДПРАВИЛИ НА ПЕРЕДОВУ»

Найперша зустріч у Нуйно на Камінь-Каширщині — із Віталієм Ярошуком, заступником голови Сошиченської громади, до якої належить це село (його службовий кабінет — безпосередньо в приміщенні Нуйнівського старостинського округу, як і ще кількох посадовців Сошиченської сільради, оскільки там поки що не облаштовані робочі місця). На столі у Віталія Івановича — карта України.

— В епіцентрі бойових дій наші хлопці, — каже він, — казуючи найгарячіші точки — Бахмут, Лисичанськ, Ізюм... — Є поранені, але, слава Богу,

всі живі. До речі, як тільки почалася повномасштабна війна, нуйнівські чоловіки, які були на заробітках за кордоном, повернулися додому. За винятком хіба тих, у кого був триваліший контракт. Але й вони з нами: присилають долари, євро — поповнюють коштами благодійний фонд,

«Хоч цим бійцям відповідно 57 і 51 рік, мають своїх дорослих синів та дочок — вони для матері залишаються завжди дітьми, за яких болить серце.»

створений у Нуйно на підтримку Збройних сил України.

Чоловіки воюють, а односельці гуртом допомага-

ють, чим можуть, і бійцям, і цивільним з числа тих, хто постраждав від бойових дій. За словами Віталія Ярошука, у липні вже восьму машину було відправлено на передову. За рахунок грошей, зібраних жителями села, до яких долучилися Нуйнівське лісництво, а також місцеві й навіть закордонні підприємці, купували автомобілі, тепловізори, все найнеобхідніше для воїнів, зокрема й одяг.

— Загалом, якщо підрахувати, — розповідає Віталій Ярошук, — то це більш як півтора мільйона гривень. На сьогодні волонтерська робота не припиняється. І триватиме, поки йде війна. Окремо хочу сказати, що в Нуйно ще є діюче сільськогосподарське підприємство, яке зараз очолює Микола Сільчук. Правда, від тваринництва відмовилися — залишилися лише зерно-

вий напрямком. Так-от навесні, коли була посівна, керівник СВК виділив по центнеру вівса тим нуйнівцям, у сім'ях яких є солдат, а тепер — по стільки ж пшениці.

А як же живеться тим жінкам, які провели на службу чоловіка, сина? Це ж була гаряча весняна пора, а тепер ось — літо, день якого, як мовиться, рік годує. З приводу цього Віталій Ярошук сказав:

— Люди у нас дружні, родини великі — ніхто із жінок не залишився сам на сам зі своїми щоденними клопотами. Гуртом сіяли, садили, обробляли. Нині косять, згрібають сіно. Так буде і в жнива.

«У ПРЕОБРАЖЕНЬКОМУ ХРАМІ ПАРАФІЯНИ МОЛЯТЬСЯ ЗА НАШИХ ВОЇНІВ»

А у мене задум, з яким і їхала у Нуйно, — поговорити з тими матерями, батьками, синами яких сьогодні на передовій. І не стільки про щоденні клопоти (для сільських людей вони звичні, хоч і нелегкі), як про те, що на душі, коли твоя дитина там, звідки привозять «вантаж 200»...

З матір'ю двох солдатів Ольгою Назаревич ми зустрілися в місцевій старовинній церкві, яка датується 1600 роком (з 2019-го вона належить до ПЦУ). Тут, як чула в розмові з Віталієм Ярошуком, парафіяни вже п'ятий місяць моляться за воїнів. Оскільки того дня настоятеля протоієрея Івана Фатича в селі не застала, то Ольга Олексіївна, яка працює у храмі касиром, і відкрила його, і показала це намолене віками святе місце, де й вона просить Бога зберегти її Володю та Юрія. Хоч цим бійцям відповідно 57 і 51 рік, мають своїх дорослих синів та дочок — вони для матері залишаються завжди дітьми, за яких болить серце.

— Володю зразу відправили на Схід України, — розповідає жінка, — а Юра був довгий час на кордоні з білоруссю. А от другий тиждень і він у Слов'янську. Сини, по правді, мені й не признаються, де вони, — від невісток дізнаюся про це. Юра сьогодні телефонував. Сказав коротко: «В нас, мамо, все добре». Так само і Володя завжди заспокоює мене. Знає, що жду дзвінка від нього. Вже як мовчить декілька днів, то душа розривається. Очі, здається, виплакала. Добре, що не сама в хаті — живу з сім'єю Юри. Невістка Рая вмовляє: «Мамо, не плачте». Вона мені зараз — велика підтримка. А ще ж і сестри мої живуть через дорогу, то майже кожен день приходять.

Закінчення на с. 4-5

■ Резонанс

У громаді нині збирають кошти родинам постраждалих.

Трагедія на Ковельщині:

уламки зенітної ракети, яка збила ворожі безпілотники, впали на житловий будинок

Внаслідок падіння загинув 66-річний чоловік із села Дубове, який перебував в оселі

Олена КУЧМА

25 липня у небі над Волинню помітили два дрони. Протиповітряній обороні вдалося збити їх над Ковельщиною. Оперативне командування «Захід» Повітряних сил ЗСУ заявило, що ворожі БПЛА перетнули повітряний простір України з білорусі та здійснювали повітряну розвідку об'єктів у Волинській області. На перехопленні безпілотників було піднято винищувач, також спрацювала наша система протиповітряної оборони.

Як повідомив голова Волинської ОВА Юрій Погуляйко, внаслідок падіння БПЛА у селі Дубове одна людина загинула, п'ятеро поранено, серед них — троє дітей. Трагедію спричинило те, що уламки зенітної ракети впали на житловий будинок та господарську споруду.

За словами місцевого жителя Андрія Ілюшика, вранці у селі почули звуки винищувача, а згодом помітили ракету. Пролунали вибухи.

— Ми побачили літак, а потім прогрімив сильний вибух. У сусіда загорілася будівля, крім того, ще одна хата. Неподалік живе моя тітка, то в неї в будинку шибки повілітали, — розповідає чоловік.

Зі слів дубівчанина, у будинку, який завалило в результаті влучання уламків однієї із зенітних ракет, були 66-річний чоловік, який загинув, а також родич, дружина та троє дітей.

Наразі у лікарні перебувають двоє дорослих. ■

Вісім автомобілів відправили вже нуйнівці бійцям Збройних сил України.

Фото з особистого архіву Віталія ЯРОШУКА.

■ Нехай смакує!

У липневу спеку — прохолода страв

Огірки є незмінною складовою не лише салатів, згодяться вони і для приготування легких супів

ДІЄТИЧНА ЛІТНЯ ОКРОШКА

Інгредієнти: 4 огірки, 3–4 картоплини, 3 яйця, 1 л кефіру, 1 пучок кропу, 1 пучок зеленої цибулі, сіль і чорний мелений перець — до смаку.

Приготування. Легкий холодний суп втамує голод і освіжить навіть у найспекотніший день. Головне — подрібнити все заздалегідь і потримати в холодильнику хоча б годину. Картоплю і яйця відварити до готовності. Дайте охолонути, почистіть і поріжте. Зелень дрібно наріжте, посоліть і примніть руками або товкачем, щоб пустила сік. Молоді огірки можна не чистити, а зі зрілих краще зняти шкірку. Покрийте їх кубиками або потріть на грубій тертці. Змішайте всі інгредієнти, посоліть, поперчіть і залийте кефіром. Перед подачею поставте страву в холодильник, щоб схолонула і настоялася.

Фото zenmate.com.

ХОЛОДНИЙ СУП «ТАРТАР»

Інгредієнти: 1 великий огірок, 5–7 волоських горіхів, 1–2 зубки часнику, невеликий пучок кропу та петрушки, 1 скл. кефіру чи кислого молока.

Приготування. Ця болгарська страва зручна тим, що приготувати її можна безпосередньо в тарілці, без варіння, а корисна особливо для тих, хто хоче схуднути, — замінити таким супчиком звичну вечерю. Огірок вимити і натерти на тертку з великими отворами. Горіхи почистити і потовкти або дрібно нарізати і додати до огірка. Часник пропустити через прес або розтерти у ступочці (якщо не любите часнику — можна обійтися й без нього). Зелень дрібно посікти. Всі інгредієнти змішати в тарілці і залити кефіром або кисляком. ■

РЕКЛАМА

Пані Іванна

Учасниця «Битви екстрасенсів» 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасі, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання, а також вінця безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Йй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, налаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

Тел. 097 5904 441